

379.

379

1

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

379

Eleven

Uppt. av Gunnar Skogh
Swilans Övre avdeln. 1919-20

Anmärkingar:

efter _____

i Malmö, Malmöhus länFrågeformulär II

1. Tike taga händerna för ansiktet, ty avkomman skulle då erhålla märken i ansiktet efter fingrarna. Modern borde i stället slå händerna på höfterna för att förekomma lytet.

2. Lättsmält mat för att förekomma äggvitan samt måttlig dryck av kaffe. Sprit fick hon ej förtära.

3. Borde ej vaka till överanstängning samt avhålla sig från snatteri. Snatteriet troddes gå i arv till avkomman.

(45)

4. Hon ansågs för att vara mycket obediig. Kvinnan skulle stå skrift inför prästen i vapenhuset. Där-efter skulle hon ställas så, att alla människor, som gingo in i kyrkan, skulle kunna få spotta på henne. Sedan fick hon komma in i kyrkan för att få syndernas förlåtelse.

Valde aldrig karlar med breda ryggar eller stora huvuden. Hon åt ej heller mycket, för att fostret skulle bliva litet.

Förlossningsmärtorna överförde den havande kvinnan på djur därigenom, att hon tog efterbörden från en häst t. ex.. Efterbörden upphängde hon så på trästänger. Sedan gick hon runt omkring och kröp igenom densamma ett visst antal gånger. Se annu.

Efterbörden uppbrännes. Navelsträngen brännes och askan noggrant tillvaratages. Askan användes sedan till att borttaga lyftet, antingen i form av medicin, eller också fuktas den litet och påstrykes lyftet. Kvinnan fick aldrig gå och böja sig under ströck eller dylikt, för då fick barnet navel-

strängen om halsen.

2. När ett barn föddes med segerkruva, ansågs det för att vara mycket lyckobringande. Medförde lycka och framgång genom hela dess liv. Segerkruvan bevarades och brändes. I händelse av sjukdom användes då askan som botemedel, antingen för påläggning eller för intagande.

Barn, som föddes på en söndag ansågs också för lyckobarn. Söndagsbarnet troddes för, att vara född med en stor förmåga att se syns.

11. Var för bruk att ha viskoutarta med sig.

8. Man fick aldrig torka barnet mellan fingrar eller tår, ty då torkade man bort lyckan från det.

5. Aldrig gunga vaggan för då skulle snart en ny komma i den. Alltid slå täcket tillbaka i sitt rätta läge, när man tagit barnet från vaggan, för att inte något ont skulle komma i bädden.

9. Faderns mor skulle alltid bära det första barnet till dopet.

40. Man trodde att gudmoderens egenskaper skulle överföras på barnet. 379
41. Man skulle aldrig uppkalla barnet efter döda personer.
44. Om barnet skrek under döpelseakten ansågs det få sämre välbefinnande.
45. Döpvattnet tillvaratogs och barnet tvättades över hela kroppen med detta.
46. Man låter det sova i sin döpsklädning.
48. En havande kvinna fick aldrig se ett lik ej heller ett dött harkuvud för då blev barnet harkuvudad (fick harkär).
- Baternedlet mot fallande sot var följande: Barnets moder skulle stiga upp 40 morgnar innan solen gått upp och kasta sitt vatten. Därav skulle hon giva barnet att dricka varje gång. Modern måste göra detta 40 gånger, för hon kunde ej veta, vilken dag hon under de 40 veckor av havandeskapet blivit skrämd.
- Blev barnet botat, fick det aldrig följa sin döde fader till graven.